

C-617/19. sz. ügy**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata
98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás****A benyújtás napja:**

2019. augusztus 14.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Olaszország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2019. március 13.

Felperes:

Granarolo S.p.A.

Alperesek:

Ministero dell' Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare és társai

Beavatkozó fél:

E.On Connecting Energies S.r.l.

Az alapeljárás tárgya

Kereset, amelyet a Granarolo S.p.A. terjesztett a Tribunale amministrativo regionale del Lazio (Lazio tartomány közigazgatási bírósága, Olaszország) elé, és amely annak, a Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto delle attività di progetto del Protocollo di Kyoto (a 2003/87/EK irányelvet végrehajtó és a Kiotói Jegyzőkönyv szerinti projekttevékenységek irányítását támogató nemzeti bizottság, Olaszország; a továbbiakban: kibocsátáskereskedelmi rendszerrel foglalkozó bizottság) 2018. június 6-i 0007368. sz. határozatának felfüggesztésére és megsemmisítésére irányul, amellyel a kibocsátáskereskedelmi rendszerrel foglalkozó bizottság elutasította a Granarolo S.p.A. által a Pasturago di Vernatében lévő üzeme vonatkozásában kiadott, üvegházhatású gázokra vonatkozó 1703. sz. kibocsátási engedéllyel (a továbbiakban: 1703. sz. kibocsátáskereskedelmi engedély) kapcsolatos, a nyomon

követési terv módosítása iránti kérelmet és ehhez kapcsolódó újbóli meghatározás iránti kérelmet.

Az előzetes döntéshozatalra utalás tárgya és jogalapja

A 2009/29/EK irányelvvel módosított 2003/87/EK irányelv 3. cikke e) pontjának, különösen pedig az abban szereplő „létesítmény” és „műszakilag kapcsolódik” fogalom értelmezése, valamint a források aggregálása említett irányelv I. mellékletében előírt szabályának értelmezése.

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 267. cikke.

Előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1) Úgy kell-e értelmezni a 2009. április 23-i 2009/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított, az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2003. október 13-i 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 3. cikkének e) pontját, hogy a „létesítmény” fogalma magában foglalja a jelen ügy tárgyát képezőhöz hasonló olyan tényállást is, amelyben a felperes az általa a gyártóüzeme energiaellátásának biztosítása céljából a saját gyártelepén megépített kapcsolt energiatermelő létesítményt később egy, az energiaiparra szakosodott másik társaságnak – a tevékenységi ág átadása révén – adta át olyan szerződéssel, amely egyrésztől rendelkezik a magának a létesítménynek az üzemeltetéséhez és a tevékenység végzéséhez szükséges tanúsítványoknak, dokumentumoknak, megfelelőségi nyilatkozatoknak, felhasználási engedélyeknek, koncesszióknak, engedélyeknek és hozzájárulásoknak a kapcsolt villamosenergia- és hőtermelő létesítmény átvevője részére történő átruházásáról, a létesítmény irányítása és karbantartása céljából az átvevő javára ráépítési jognak az üzem megfelelő területén történő alapításáról és a környező terület kizárólagos használata céljából szolgálmi jogoknak a kapcsolt energiatermelő létesítmény javára történő alapításáról, másrésztől pedig arról, hogy az átvevő a szerződésben meghatározott árakon köteles az átadót 12 éven keresztül ellátni a létesítmény által előállított energiával?

2) Közelebbről, a „műszakilag kapcsolódik” 3. cikk e) pontjában szereplő fogalma magában foglalja-e a valamely kapcsolt energiatermelő létesítmény és gyártóüzem közötti olyan kapcsolatot, amelyben a másik jogalanyhoz tartozó gyártóüzem – annak ellenére, hogy az energiaellátás szempontjából a kapcsolt energiatermelő létesítménnyel kiváltságos viszonyban áll (csatlakozás energiaelosztó hálózaton keresztül, ellátási szerződés a létesítményt átvevő energetikai társasággal, az átvevő energetikai társaság arra vonatkozó kötelezettségvállalása, hogy minimális energiamennyiséget szolgáltat a gyártóüzem részére a piaci energiaellátási költségek és a szerződésben rögzített árak különbözetének megfelelő összeg visszatérítése mellett, kedvezmények biztosítása az energiaértékesítési árakra vonatkozóan a szerződés kezdetét követő tíz év és hat hónap elteltétől kezdődően,

a kapcsolt energiatermelő létesítmény bármikori visszavásárlására vonatkozó jog biztosítása az átadó társaság javára, munkálatok kapcsolt energiatermelő létesítményen történő végzésének az átadó engedélyéhez kötése) – az energiaellátás félbeszakadása vagy üzemzavar, illetve a kapcsolt energiatermelő létesítmény tevékenységének megszűnése esetén is képes folytatni a tevékenységét?

3) Végezetül, az azonos telephelyen gyárteleppel rendelkező, kivitelező jogalany által hatékonyságnövelés céljából valamely energiatermelő létesítménynek az energetikai területre szakosodott valamely társaság részére történő tényleges átadása esetén sérti-e a források aggregálásának a 2003/87/EK irányelv I. mellékletében meghatározott szabályát a gyártelep tulajdonosa kibocsátásainak az átadást követően a kibocsátáskereskedelmi engedélyből való kihagyásának lehetősége[,] és az, hogy a „kis kibocsátóknak” minősítést szolgáló határérték – az önmagában vett – energiatermelő létesítmény általi túllépésének elmaradása miatt a kibocsátások „kikerülnek” a kibocsátáskereskedelmi rendszerből[,] vagy épp ellenkezőleg, ez pusztán az üzemeltetők kibocsátáskereskedelmi rendszer által nem tiltott szervezeti megoldásainak jogszerű következménye?

A hivatkozott uniós jogi rendelkezések

A 2009/29/EK irányelvvel és az (EU) 2018/410 irányelvvel módosított 2003/87/EK irányelv. Közelebbről: a 3. cikk (1) bekezdésének a „létesítmény” meghatározásával kapcsolatos e) pontja, valamint f) pontja; a 2003/87/EK irányelv I. mellékletében meghatározott tevékenységek gyakorlását lehetővé tevő engedély megszerzésének kötelezettségéről szóló 4. cikk; a 6. cikk; a változások esetén a nyomonkövetési terv módosításával kapcsolatos 7. cikk és az I. melléklet, amely rögzíti a források aggregálásának szabályát.

Az Európai Bizottság „Guidance on interpretation of Annex I of the EU ETS Directive (excl. Aviation activities)” címet viselő, 2010. március 18-i iránymutatása.

A létesítmények közötti hőáramlásokra vonatkozó, 2011. április 14-i 6. sz. iránymutatás.

A hivatkozott nemzeti rendelkezések

Decreto Legislativo n. 30/2013 di attuazione della direttiva 2003/87/CE (a 2003/87/EK irányelv végrehajtásáról szóló 30/2013. sz. felhatalmazáson alapuló törvényerejű rendelet). Közelebbről, a 3. cikk 1. bekezdésének az „üzemeltető” fogalmával kapcsolatos t) pontja, és v) pontja, amelynek értelmében „létesítmény” „minden olyan helyhez kötött műszaki egység, amelyben egy vagy több, az I. számú mellékletben felsorolt tevékenység vagy bármely más, azzal közvetlenül együtt járó tevékenység folyik, amely műszakilag kapcsolódik az adott telephelyen folytatott tevékenységhez, és amely hatással lehet a kibocsátásokra és

a légszennyezésre”; 13. cikk, amelynek értelmében „Semmilyen létesítmény nem folytat az I. mellékletben felsorolt olyan tevékenységet, amely egy ahhoz kapcsolódó, meghatározott üvegházhatásúgáz-kibocsátást eredményez, csak az üzemeltető számára a[z] [...] bizottság által a 15. cikkel összhangban kiállított engedély birtokában”; 15. cikk; 16. cikk, amely az üzemeltető személyét vagy a létesítmény természetét és működését érintő módosítás esetére előírja a nyomon követési terv módosítását; a „kis kibocsátók” szén-dioxid-kibocsátások nyomon követését és ellenőrzését célzó szabályozásával kapcsolatos 38. cikk; I. melléklet, amelynek értelmében a „Tüzelőanyag 20 MW-ot meghaladó teljes bemenő hőteljesítménnyel rendelkező berendezések általi égetésének” tevékenysége az üvegházhatású gázok kibocsátásának engedélyezéséhez és nyomon követéséhez kötött tevékenységek közé tartozik.

Delibera n. 16/2013 del Comitato ETS recante la „Disciplina degli impianti di dimensioni ridotte esclusi dal sistema comunitario per lo scambio delle quote di emissione di gas ad effetto serra ai sensi dell’art. 38 del d.lgs. n. 30/2013” (a kibocsátáskereskedelmi rendszerrel foglalkozó bizottságnak a 30/2013. sz. felhatalmazáson alapuló törvényerejű rendelet 38. cikke értelmében a kibocsátási egységek európai uniós kereskedelmi rendszeréből kizárt kisebb létesítmények szabályozásáról szóló 16/2013. sz. határozata); különösen a 4. és 5. cikk.

A tényállás és az alapeljárás rövid bemutatása

- 1 A 2003/87/EK irányelv képezi az Európai Unió kibocsátáskereskedelmi rendszerének (a továbbiakban: kibocsátáskereskedelmi rendszer) alapját, amely rendszer az éghajlatváltozás elleni fellépésre és az üvegházhatású gázok kibocsátásainak gazdaságilag eredményes módon történő csökkentésére irányul. A kibocsátáskereskedelmi rendszer tárgyát – többek között – a villamosenergia- és hőtermelésből, valamint az energiaigényes ipari ágazatokból származó szén-dioxid (a továbbiakban: CO₂) képezi, a tagállamok azonban a kibocsátáskereskedelmi rendszerből kizárhatják az olyan kisebb létesítményeket (az úgynevezett kis kibocsátókat), amelyek tonna CO₂ egyenértékben évente 25 millió tonnánál alacsonyabb kibocsátással működnek.
- 2 Olaszországban a 2003/87/EK irányelvet a decreto legislativo n. 216/2006 (216/2006. sz. felhatalmazáson alapuló törvényerejű rendelet), majd azt követően a 30/2013. sz. felhatalmazáson alapuló törvényerejű rendelet révén hajtották végre. A kibocsátáskereskedelmi rendszer megvalósítására hatáskörrel rendelkező olasz hatóság a kibocsátáskereskedelmi rendszerrel foglalkozó bizottság, olyan kormányközi szerv, amelynek élén a Ministero dell’Ambiente (környezetvédelmi minisztérium, Olaszország) áll.
- 3 A kibocsátáskereskedelmi rendszerrel foglalkozó bizottság 16/2013. sz. határozatával a kis kibocsátók olyan nemzeti rendszerét hozta létre, amely az általános kibocsátáskereskedelmi rendszerhez képest egyszerűbb szabályokat ír elő a kis kibocsátók számára. E szabályok között szerepelnek a következők: a

kibocsátások referenciaévet követő évben április 30-ig történő jelentésének kötelezettsége; az engedélyezett kibocsátások túllépése esetén a „European Union Allowances” egységek (uniós kibocsátási egységek; a továbbiakban: EUA) kincstárba történő befizetésének vagy átadásának a kötelezettsége; a létesítmény bővítéseinek az engedélyezett kibocsátások újbóli meghatározása céljából történő jelentésének kötelezettsége, végül pedig a tevékenység folytatólagosan 10 hónapot meghaladó időre történő felfüggesztése bejelentésének kötelezettsége.

- 4 A Granarolo S.p.A. az élelmiszeriparban friss tej előállításával foglalkozó, valamint a tejtermékek gyártása és forgalmazása terén működő társaság. Gyártóüzemei az ország területén találhatók.
- 5 A Granarolo S.p.A. Pasturago di Vernatében lévő gyártóüzeme a feldolgozási folyamataihoz szükséges hő előállítását szolgáló fűtőüzemmel rendelkezik. Mivel a 30/2013. sz. felhatalmazáson alapuló törvényerejű rendelet I. melléklete értelmében a 20 MW-ot meghaladó névleges bemenő hőteljesítményű tüzelőanyag-égetési tevékenység a kibocsátáskereskedelmi engedélyezés kötelezettségének és az üvegházhatású gázok kibocsátása nyomon követésére vonatkozó intézkedések hatálya alá tartozik, a Granarolo S.p.A. a szóban gyártóüzem tekintetében megkapta az 1703. sz. kibocsátáskereskedelmi engedélyt. Ezenfelül a 30/2013. sz. felhatalmazáson alapuló törvényerejű rendelet 38. cikke értelmében a szén-dioxid-kibocsátások nyomon követése és ellenőrzése céljából a gyártóüzem a „kis kibocsátók” szabályozásának hatálya alá tartozik.
- 6 2013-ban a Granarolo S.p.A. ugyanebben az üzemben élelmiszer-előállítás céljára kapcsolt villamosenergia- és hőtermelő létesítményt hozott létre. A Granarolo S.p.A. tehát elérte, hogy a kibocsátáskereskedelmi rendszerrel foglalkozó bizottság módosítsa a fent említett, 1703. sz. kibocsátáskereskedelmi engedélyt. 2017. július 27-én a Granarolo S.p.A. ezt a létesítményt tevékenységi ág átadására vonatkozó szerződés alapján átadta az E.On Connecting Energies Italia S.r.L. mint az energetikai területre szakosodott társaság (a továbbiakban: E.On társaság) részére. A Granarolo S.p.A. e célból átruházta az E.On társaságra az említett létesítmény üzemeltetésére feljogosító részvényeket.
- 7 A Granarolo S.p.A. – mivel a szóban forgó létesítmény már nem állt az irányítása és ellenőrzése alatt – kérte a kibocsátáskereskedelmi rendszerrel foglalkozó bizottságot, hogy az módosítsa az 1703. sz. kibocsátáskereskedelmi engedélyt és újból határozza meg az engedélyezett kibocsátásokat akként, hogy a „kapcsolt villamosenergia- és hőtermelő létesítménnyel” kapcsolatos kibocsátási forrást törli az említett engedélyből és azt figyelmen kívül hagyja a Granarolo S.p.A-ra vonatkozó szén-dioxid-kibocsátások kiszámítása során. A kibocsátáskereskedelmi rendszerrel foglalkozó bizottság azonban a 2018. június 6-i 0007368. sz. határozatával (a továbbiakban: elutasító határozat) elutasította ezt a kérelmet, mivel megállapította, hogy a kapcsolt energiatermelő létesítmény az átadása ellenére is funkcionálisan kapcsolódik a Granarolo S.p.A. Pasturago di Vernatében lévő gyártóüzeméhez, ez a kapcsolat pedig kizárja a kapcsolt

energiatermelő létesítménynek az 1703. sz. kibocsátáskereskedelmi engedélyből való törlését.

- 8 A Granarolo S.p.A. ezen elutasító határozat ellen megsemmisítés iránti keresetet terjesztett a Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Lazio tartomány közigazgatási bírósága) elé. A felperes mindenekelőtt hivatkozott a 2003/87/EK irányelv 3. cikke e) és f) pontjának, 6. és 7. cikkének, a 30/2013. sz. felhatalmazáson alapuló törvényerejű rendelet 3. cikke 1. bekezdése t) és v) pontjának, 15. és 16. cikkének, valamint a kibocsátáskereskedelmi rendszerrel foglalkozó bizottság 16/2013. sz. határozata 4. és 5. pontjának megsértésére. Ezenfelül a Granarolo S.p.A. hivatkozott a 2003/87/EK irányelv 3. cikke e) és f) pontjának, valamint 6. cikkének megsértésére, a 30/2013. sz. felhatalmazáson alapuló törvényerejű rendelet I. mellékletének és 3. cikke 1. bekezdése v) pontjának, valamint az Európai Bizottság 2010. március 18-án és 2011. április 14-én elfogadott iránymutatásainak megsértésére.

Az alapeljárás feleinek alapvető érvei

- 9 A felperes álláspontja szerint az elutasító határozat először is ellentétes a kibocsátáskereskedelmi engedélyekre vonatkozó nemzeti és uniós szabályozás alapvető elveivel és rendelkezéseivel abban a részében, amelyben a kibocsátáskereskedelmi rendszerrel foglalkozó bizottság megállapítja, hogy a kapcsolt energiatermelő létesítmény átadása ellenére a Granarolo S.p.A. és az E.On társaság energiaszolgáltatások nyújtására vonatkozó szerződése önmagában elegendő ahhoz, hogy a Granarolo S.p.A. továbbra is kezelhesse és nyomon követhesse a kapcsolt energiatermelő létesítmény kibocsátásait. A felperes előadja, hogy a 2003/87/EK irányelv 3. és 6. cikke, valamint a 30/2013. sz. felhatalmazáson alapuló törvényerejű rendelet 3. és 15. cikke alapján a kibocsátáskereskedelmi engedély meghatározott létesítmény részére történő megadására (és fenntartására) feljogosító jogállás a kérelmező jogalany említett, felhatalmazáson alapuló törvényerejű rendelet 3. cikke 1. bekezdésének t) pontjában szereplő fogalom szerinti „üzemeltetői” minőségét, valamint a létesítmény igazgatására és felügyeletére vonatkozó jogkörök tényleges fennállását foglalja magában. A kibocsátáskereskedelmi engedély tehát nem vonatkozhat olyan létesítményekre, amelyek tekintetében a gazdasági szereplő nem rendelkezik gazdasági és igazgatási jogkörökkel.
- 10 Következésképpen – a Granarolo S.p.A. e tekintetben az eljárásban „érdekelte félként” részt vevő E.On társaság által is támogatott álláspontja szerint – a kibocsátáskereskedelmi rendszerrel foglalkozó bizottság általi értelmezés nem felel meg a Granarolo S.p.A. és az E.On társaság között fennálló tényleges jogviszonyoknak. Ez utóbbi társaság ugyanis a megvásárolt kapcsolt energiatermelő létesítmény működtetése révén nem csak a Granarolo S.p.A-t láthatja el energiával, az energiaelőállítási tevékenységet önállóan is végezheti és az energiát betáplálhatja a villamosenergia-hálózatba, valamint e tevékenységekből bevételre tehet szert. Következésképpen a kapcsolt

energiatermelő létesítmény kibocsátásainak mennyiségét nem érinti az, ha a Granarolo S.p.A. csekély mennyiségben energiát vételez a kapcsolt energiatermelő létesítménytől, mivel az E.On társaság az előállított összes energiát betáplálhatja a hálózatba.

- 11 Másodsor, a felperes előadja, hogy az elutasító határozat sérti a környezetvédelmi eljárások egységesítésének és összehangolásának elvét, mivel egyetlen létesítménnyel összefüggésben észszerűtlen módon megkettőzi a környezetvédelmi előírásokhoz kapcsolódó felelősséget, valamint ellentétes a nemzeti és az uniós jogi rendelkezésekkel. Közelebbről, az elutasító határozat sérti a 2003/87/EK irányelv 7. cikkét és a 30/2013. sz. felhatalmazáson alapuló törvényerejű rendelet 16. cikkét, amely rendelkezések – azáltal, hogy a kibocsátáskereskedelmi engedélyt ahhoz kötik, hogy a kérelmet elterjesztő üzemeltető jogosult legyen a létesítmény irányítására – az üzemeltető személyének vagy a létesítmény jellegének, valamint működésének módosulásai esetére kötelezővé teszik a nyomon követési terv módosítását.
- 12 Harmadszor, a Granarolo S.p.A. előadja, hogy a kibocsátáskereskedelmi rendszerrel foglalkozó bizottság tévesen minősítette egyetlen létesítménynek a Pasturago di Vernatében lévő telephelyet, amely magában foglalja a felperes gyártelepét és az E.On társaságnak átadott kapcsolt energiatermelő létesítményt is, amennyiben úgy vélte, hogy ez utóbbiak között funkcionális kapcsolat áll fenn. A felperes álláspontja szerint ez utóbbi kapcsolat azt feltételezi, hogy a két létesítmény egymás nélkül nem képes működni, azonban a jelen ügyben a kibocsátáskereskedelmi rendszerrel foglalkozó bizottság tévesen minősített „funkcionális kapcsolatnak” e két, valójában funkcionálisan önálló létesítmény között fennálló, kizárólag a szerződésben előírt energiaszolgáltatások nyújtását szolgáló, pusztán műszaki kapcsolatot.
- 13 Negyedszer, az elutasító határozat alapját képező értelmezés a kibocsátási források aggregálási szabálya téves alkalmazásának minősül; e szabály szerint – ahogyan azt az Európai Bizottság a 2010. március 18-i és a 2011. április 14-i iránymutatásban egyértelművé tette – az azonos teljesítményű létesítményeket egyenlően kell kezelni akkor is, ha az egyik a tevékenységét sok kis gyártóegység révén, míg a másik egyetlen nagy gyártóegység révén végzi. A Granarolo S.p.A. álláspontja szerint e szabály ugyanis azt feltételezi, hogy egyetlen létesítmény több műszaki egységet tartalmaz, nem pedig azt, hogy több önálló létesítmény áll fenn, ahogyan az a jelen ügyben a kapcsolt energiatermelő létesítmény E.On társaságnak történő átadását követően történt.
- 14 Az alperes környezetvédelmi minisztérium – az eljárásba belépve – a Granarolo S.p.A. keresetének elutasítását kéri. Az alperes a „létesítmény” fogalmával kapcsolatban előadja, hogy az elutasító határozat a 30/2013. sz. felhatalmazáson alapuló törvényerejű rendelet 13. cikkének alkalmazására korlátozódott. Álláspontja szerint a létesítménynek a kibocsátáskereskedelmi engedély módosítása szempontjából releváns területe a 2003/87/EK irányelv

I. mellékletében előírt tevékenységeket szolgáló műszaki egységeket foglalta magában, és a tevékenységi ág átadása nem érintette e létesítmény kialakítását.

- 15 Az alperes e tekintetben rámutat arra, hogy az elutasító határozat azon az állásponton alapul, amelynek értelmében valamely kapcsolt energiatermelő létesítményt – még ha az a gyártóüzemen kívül is helyezkedik el – egyetlen létesítmény részének kell tekinteni, amennyiben az műszakilag kapcsolódik a műszaki gyártóegységhez és érintheti az összes kibocsátást, így arra vonatkozik az egyetlen engedély elve. Az alperes álláspontja szerint egyrészt az ágazati szabályozás szétválaszthatatlan köteléket hozott létre a kibocsátáskereskedelmi engedély és valamely „létesítmény” megléte között, másrészt pedig a „létesítmény” meghatározása észszerű módon előfeltételét képezi az „üzemeltető” meghatározásának. Ily módon a kibocsátáskereskedelmi engedély felperes által kért módosítása szempontjából az is irreleváns, hogy a kibocsátáskereskedelmi engedély jogosultja adott esetben nem felel meg a gyártóüzem belső műszaki egysége tényleges üzemeltetőjének.
- 16 Ezenfelül az alperes szerint az E.ON társaság és a Granarolo S.p.A. szerződésének tartalma alapján a felperes megőrzi a szóban forgó kapcsolt energiatermelő létesítmény műszaki üzemeltetését meghatározó gazdasági hatalmat. Az említett szerződés a Granarolo S.p.A. engedélyéhez kötötte az építési munkák kapcsolt energiatermelő létesítményen történő elvégzését, az előirányzott minimális energiamennyiségek nyújtásának elmaradása esetére előírta a Granarolo S.p.A. javára történő visszatérítést, előírta azt, hogy a Granarolo S.p.A. az energiaárakra vonatkozóan kedvezményben részesül a szerződés kezdetétől számított 10 és fél év elteltétől kezdődően, valamint hogy a felperes jogot kap a kapcsolt energiatermelő létesítmény visszavásárlására.
- 17 Az alperes álláspontja szerint e feltételek a felperest kétségtelenül „kényszerhelyzetbe” hozzák az E.On társasághoz képest, ezzel szemben az olyan eltérő értelmezés, amely szerint a jelen ügyben az eredeti létesítmény két kisebb létesítményre – vagyis a Granarolo S.p.A. gyártóüzemére és az E.On társaságnak átadott kapcsolt energiatermelő létesítményre – vált szét, a szén-dioxid-kibocsátások szabályozásának megkerülésével járna. Ezen értelmezés alapján ugyanis a kapcsolt energiatermelő létesítménynek – amely egymagában 20 MW-nál alacsonyabb teljesítménnyel rendelkezik – a 30/2013. sz. felhatalmazáson alapuló törvényerejű rendelet 13. cikke értelmében nem lenne szüksége kibocsátáskereskedelmi engedélyre és nem tartozna a kibocsátáskereskedelmi rendszer hatálya alá. Ezenfelül csökkenne a Granarolo S.p.A. gyártóüzeme kibocsátási egységek révén történő kompenzáció tárgyát képező kibocsátásainak mennyisége. Ily módon a kapcsolt energiatermelő létesítmény kibocsátásai – mivel kikerülnek a kibocsátáskereskedelmi rendszerből – nem járulnának hozzá a nemzeti szinten engedélyezett kibocsátási határérték eléréséhez és azokat nem kompenzálnák szén-dioxid-kibocsátási egységek megvásárlásával, így szabadon engedélyezett szén-dioxid kibocsátásokról lenne szó.

- 18 Az alperes a kibocsátási források aggregálásának elvét illetően előadja, hogy ezt az elvet a jelen ügyben helyesen alkalmazták, mivel azt pontosan annak elkerülése érdekében határozták meg, hogy a kibocsátási források túlzott felosztása révén kikerüljenek a kibocsátáskereskedelmi rendszer hatálya alól a közepes és kis létesítmények, vagyis az egyenként 20 MW hőteljesítményt meghaladó teljesítményű kibocsátási forrásokkal nem rendelkező létesítmények.

MUNKADOKUMENTUM